

ЕНЕРГИЈА

КОСТОЛАЦ

број 1 // новембар 2017.

ISSN 2560-5135

■ Производни резултати Површинског копа „Дрмно“

На прагу рекорда

/// Фото: Саша Срећковић - Извесни рекорди у производњи угља и електричне енергије у овој години.

CIP – Каталогизација у публикацији
 Народна библиотека Србије, Београд 658(497.11)(085.3)
 [Електропривреда Србије Енергија Костолац] **ЕПС Енергија Костолац** / главни и одговорни уредник
 Новица Антић. - 2017. бр. 1 (нов.) - Костолац : Електропривреда Србије, 2017 - (Београд : Colorgrafx). - 30 cm
 Месечно. - Је наставак: ТЕ-КО Kostolac = ISSN 2217-3374
 ISSN 2560-5135 = ЕПС Енергија Kostolac
 COBISS.SR-ID 250295820

Садржај

04

догађаји

Вредан јубилеј Термоелектране „Костолац А“
Пет деценија рада блока од 100 мегавата

08

актуелно

Производни резултати Површинског
копа „Дрмно“
На прагу рекорда

11

актуелно

Монтажа новог рударског система
за коп „Дрмно“
Испоручено више од 9.000 тона опреме

12

актуелно

Завршена ремонтна сезона на
Површинском копу „Дрмно“
Спремни за зиму

14

актуелно

Термоелектрана „Костолац А“
Испорука топлотне енергије почела на
време

15

актуелно

Едукацијом до бољих резултата
безбедности и здравља на раду
Знање здравље чува

16

локални мозаик

Средња техничка школа са домом ученика
„Никола Тесла“ Костолац
Кадрови за енергетику и рударство

17

локални мозаик

Градски хор „Дунавска лира“ Костолац
Музика која траје деценијама

06

Обележен 6. октобар, Дан „Електропривреде Србије“

Резултати показали снагу ЕПС-а

09

Пројекат индустријског
колосека у Костолцу

Настављена изградња

10

Наставља се изградња пристаништа
„Костолац“

Завршетак радова до пролећа

импресум

ЕНЕРГИЈА
ЕПС КОСТОЛАЦ

ИЗДАВАЧ: ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ,
ISSN 2560-5135
ЧАСОПИС ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО.

В.Д. ДИРЕКТОРА ЕПС: Милорад Грчић, ДИРЕКТОР СЕКТОРА ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ: Звездана Јовановић Поповић, РУКОВОДИЛАЦ СЛУЖБЕ ЗА ОДНОСЕ С ЈАВНОШЋУ ОГРАНКА ТЕ – КО КОСТОЛАЦ И ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Новица Антић, РЕДАКЦИЈА: Саша Срећковић, Предраг Животић, Ивана Миловановић и Вишња Огњановић, АДРЕСА РЕДАКЦИЈЕ: Николе Тесле 5 – 7, 12208 Костолац, ТЕЛЕФОН: 012/241-904, e-mail: redakcija@te-ko.rs, WEB SITE: www.eps.rs, ЛИКОВНА И ГРАФИЧКА ПРИПРЕМА: „COLORGRAFX“, Нови Београд, НАСЛОВНА СТРАНА: Саша Срећковић, ЛОГОТИП: Милош Павловић, ШТАМПА: „COLORGRAFX“, 11070 Нови Београд, Драгана Јефтића 66, ТИРАЖ: 1.500 примерака

Први број, под називом „Новине“, изашао 25. маја 1957. године. Од наредног броја лист је излазио под називом „Глас произвођача“ све до 14. септембра 2010, од када је назив промењен у „ТЕ – КО Костолац“ (до 30. јуна 2015) од 15. 11. 2017. године опет излази под називом „ЕПС енергија Костолац“.

Пет деценија рада блока од 100 мегавата

Изградња нове електране била судбоносна за даљи развој електроиндустрије

Огранак „ТЕ–КО Костолац“ обележава вредан јубилеј, пет деценија рада блока А1 у Термоелектрани „Костолац А“. Ово термостопстојење и данас, после 50 година рада, једно је од најстабилнијих, најпоузданијих и најрентабилнијих у систему „Електропривреде Србије“.

Изградња Термоелектране „Костолац II“ снаге 100 мегавата, што је садашњи блок А1 у ТЕ „Костолац А“, трајала је три године. Почела је у мају 1964. и након пробног рада у августу, званично је пуштена у рад у септембру 1967. године. Ово термо постројење је тада било треће по реду у Костолцу, јер је Термоелектрана „Мали Костолац“ после затварања 1965. године отишла у историју.

Одлука да се уместо реконструкције постојеће термоелектране изгради потпуно нова од 100 мегавата, била је, како истичу историчари рудника „Костолац“, оправдана и судбоносна за даљи раст електроиндустрије. Нова електрана изграђена је пре планираног рока, под веома тешким финансијским условима, са краткорочним кредитима, великим сопственим учешћем и уз велико залагање запослених.

Била је то друга по величини и снази термоелектрана у тадашњој Југославији. Већа од ње била је само Термоелектрана „Косово II“, снаге 125 мегавата. Од августа до краја децембра 1967. године на овом блоку произведено је првих 139.959.000 киловат-часова електричне енергије.

За рад овог блока требало је да се обезбеде довољне количине угља. Зато је почела и

највећа реконструкција копа „Костолац“, а 1967. године затворене су и прве рударске јаме. Производња угља на копу „Костолац“ тих година премашила је милион тона годишње.

Пројекат за нову термоелектрану урадио је „Технопрокекспорт“ из Москве, који је

и испоручио опрему, а градња електране поверена је „Прогресинвесту“ из Београда. Поред грађевинског предузећа „Рад“ и низа других фирми које су биле ангажоване као подизвођачи и на монтажи опреме, учествовала су и предузећа „Термоелектро“ и „Минел“. Овај блок одредиће даљи ток историје енергетског комбината, имајући у виду да су његове перформансе одредиле и тип термокапитетета који ће се касније градити у Костолцу.

„Електропривреда Србије“ и огранак „ТЕ–КО Костолац“, у оквиру кога ради ТЕ „Костолац А“, улажу знатна средства у еколошке пројекте којима се унапређује заштита животне средине и подиже квалитет живота. План и обавеза ЕПС-а је да у наредним годинама повећа улагања у том правцу.

П. Животић

Бројеви

Производња блока А1

- Укупно за пет деценија (1967–2016): 19.762.635 MWh електричне енергије

- Укупно за две деценије (1994–2016): 273.791 MWh топлотне енергије

Производни рекорди А1

- 673.520 MWh електричне енергије (2012. године)

- 63.552 MWh топлотне енергије (1997. године)

■ ТЕ „Костолац А“ некад и сад

Топли домови

У значајна достигнућа за пола века постојања свакако се убраја и топлофикација Пожаревца и Костолаца. Даљинско грејање Костолаца почело је 1994, а две године касније и Пожаревца, након изградње топловода и мање подстанце у Термоелектрани „Костолац А“. Старт је био одличан, а овај крај и данас има један од најквалитетнијих система даљинског грејања у Србији.

Поштоване колегинице и колеге,

Пред вама је први број новог интерног часописа вашег огранка. Лист који управо читате један је од показатеља да сте ви, запослени Јавног предузећа „Електропривреда Србије“, незаменљива срж наше компаније и поносан сам што је већ у вашим рукама.

Овај интерни часопис намењен је вама да сазнате што више информација не само о томе шта се дешава у вашем огранку, већ и у заједници у којој живите. Брига о запосленима ми је на првом месту, а улагања у побољшање услова рада у свим деловима система један је од најважнијих задатака у пословању ЕПС-а.

Наш заједнички приоритет је била и биће несметана и континуирана производња електричне енергије. Зато је посебна пажња посвећена радницима у производњи, онима који раде дан и ноћ на откопавању угља и брину да електране раде стабилно. Предано радимо на сталном унапређењу безбедности и здравља на раду и то је апсолутни приоритет руководства.

Сматрам да је неопходно да сваки запослени буде правовремено и темељно информисан. Имајући то у виду, и уважавајући специфичности и традиције огранака компаније, одлучили смо да поново покренемо рад посебних интерних часописа.

Пред ЕПС-ом је период великих изазова и сваки запослени треба да има могућност да сазна све што је потребно о актуелним дешавањима. „ЕПС Енергија“ пружиће вам најважније информације из свих сегмената пословања као до сада, а ваш интерни часопис бавиће се детаљније локалним актуелностима и огранком.

ЕПС је највећа компанија у Србији и покрива читаву територију државе. Само пуним залагањем и свешћу о значају посла који обављате ЕПС може да испуни своју улогу стуба стабилности и развоја српске привреде и читаве Србије. Сваки наш део, територијално или организационо, важан је чинилац читавог система, целине. Као и у држави, где постоје културне и друге специфичности сваког краја, и ЕПС-ови огранци имају своје потребе, традицију, проблеме са којима се сусрећу и успешне приче. Ми то разумемо, уважавамо и желимо да негујемо.

„Електропривреда Србије“ не би била то што јесте да није стручних, образованих, преданих и вредних запослених. ЕПС су рудари, монтери, инжењери, економисти, правници, и сви други који су заслужни да овако сложен електроенергетски систем функционише стабилно и поуздано у свим условима. И то је доказано током историје. Тако је и данас, и исто желимо да постигнемо у будућности.

Јаки смо и издржљиви. То смо доказали много пута и показаћемо кад год је потребно јер нам је важно да у нас имају поверење и грађани и привреда, и наш власник Влада Србије. Имали смо тежак први део године, климатски услови су били тешки, наишли смо на технолошке препреке, али смо то успешно превазишли. Као и сваке године све очи су упрте у нас, а ми смо захваљујући озбиљном раду међу 10 најбољих компанија у југоисточној Европи.

Желимо да сваке године будемо све бољи, јер је то једини начин да заједно будемо конкурентан играч на европском тржишту. Има много ствари које треба да надокнадимо из прошлости, да у садашњости обезбедимо сигурну и стабилну производњу, дистрибуцију и снабдевање, и да прецизно, одговорно и иновативно планирамо будућност.

Да бисмо у томе успели, морамо да пружимо максимум као „Електропривреда Србије“, и као сваки огранак, сектор, запослени понаособ. Да сутра будемо бољи него што смо данас.

С поштовањем,

Милорад Грчић, в. д. директора „Електропривреде Србије“

Резултати показали снагу ЕПС-а

О добрим резултатима говори и то што је ЕПС на најновијој листи топ 100 компанија у југоисточној Европи на седмом месту, док је прошле године био на 19, рекао је Грчић

Запослени у „Електропривреди Србије“ успешно су се изборили са свим изазовима у овој тешкој години и ово ће бити једна од најбољих година за ЕПС према свим параметрима, рекао је Александар Антић, министар рударства и енергетике Србије.

Антић је на свечаној седници Надзорног одбора ЈП ЕПС, поводом обележавања 6. октобра, Дана ЕПС-а захвалио свим запосленима и честитао им на вредном и преданом раду.

– Ово је година у којој смо показали колико је ЕПС стабилна, жилава компанија која се бори сваког дана и на крају превазилази све изазове. Имали смо тежак и непријатан први квартал, у којем смо се суочили са изазовима из климатских и технолошких

разлога, али смо то успешно превазишли и резултати показују да ће ово бити једна од бољих година за ЕПС. У првих девет месеци произведено је за 633.000 тона угља више него у истом периоду 2016, а производња откривке у РБ „Колубара“ већа је за шест одсто – рекао је Антић.

Министар је одбацио критике аналитичара изнете претходних дана и поручио да ЕПС спремно улази у предстојећу зиму.

– Није лако бити део ЕПС-а јер смо стално под критиком јавности као компанија од које се увек

очекује највише. Добронамерне и оправдане критике мотивишу нас да дајемо боље резултате, али имамо професионалне аналитичаре који износе нејасне податке и уносе благи немир међу грађане изјавама о лоше димензионираној производњи. Желим да кажем свим грађанима Србије да ћемо потпуно спремни ући у ову зиму у свим електроенергетским компанијама, укључујући ЕПС, и нема потребе да било ко уноси немир међу грађане – истакао је Антић.

Милорад Грчић, в. д. директора „Електропривреде Србије“,

честитао је свим запосленима Дан ЕПС-а и истакао да је на рударима, монтерима, инжењерима и руководиоцима у компанији да сачувају и модернизују оно што су урадиле претходне генерације.

– О добрим резултатима говори и то што је ЕПС на најновијој листи топ 100 компанија у југоисточној Европи на седмом месту, а прошле године је био на 19. – рекао је Грчић.

Он је додао да су награде „Ђорђе Станојевић“ поводом Дана ЕПС-а додељене онима који их стварно заслужују и нагласио да ЕПС не заборавља људе који су у својој каријери и свом радном веку предњачили да учине нешто добро за ЕПС.

Професор др Бранко Ковачевић, председник Надзорног одбора ЈП ЕПС, рекао је да је градња електране почетком 20. века била подстицај индустријализацији Србије и изразио очекивање да ће модернизација ЕПС-а и енергетика бити основа за даљи економски развој Србије.

Дан ЕПС-а обележава се 6. октобра као сећање на почетак рада прве јавне електране у Србији 1893. године, која је направљена у Београду, на Дорћолу.

Добитници повеље са плакетом „Ђорђе Станојевић“

Поводом Дана ЕПС-а, уручена су признања „Ђорђе Станојевић“ за допринос развоју електропривреде у Србији. Одбор за доделу повеље са плакетом „Ђорђе Станојевић“, који је именовао Надзорни одбор ЈП ЕПС, донео је одлуку да се у знак признања и дубоког поштовања повеља са плакетом „Ђорђе Станојевић“ у 2017. години додели Зорану Божовићу, др Душану Чомићу, Слободану Кујовићу, Милану Ковачевићу и постхумно Миленку Вулићевићу.

Зоран Божовић, дипломирани инжењер електротехнике, награђен је за изузетан допринос у области експлоатације и одржавања енергетских постројења, повећања ефикасности и економичности у производњи енергије и изузетан допринос стручним и пословним успесима „Електропривреде Србије“. Зоран Божовић је читаву професионалну каријеру провео у „Електропривреди Србије“. Почео је 1978. као инжењер приправник у Термоелектрани „Никола Тесла А“, највећој фабрики струје на Балкану, напредовао је корак по корак, преко шефа службе до директора ТЕНТ А. У пензију је отишао са радног места директора Сектора за одржавање термоелектрана ЈП ЕПС. Као врстан инжењер, учествовао је у раду већег броја стручних тимова, у изради студија за развој пословног система и специјалистичких анализа за реконструкцију и модернизацију свих термоелектрана ЕПС-а, као и у развоју електроенергетског система у складу са европским правилима. Посвећено је обучавао младе стручњаке у ЕПС-у, којима је преносио стручна знања и подстицао их на усавршавања.

Др Душан Чомић, дипломирани инжењер електротехнике, награђен је за допринос у развоју дистрибутивног система. Он је магистрирао и докторирао на Електротехничком факултету у Новом Саду. Каријеру у „Електропривреди Србије“ почео је 1978. године као инжењер експлоатације приправник и постепено напредовао до позиције директора Дирекције за подршку тржишту и смањење губитака у Оператору дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“. Током 39 година рада у систему ЕПС-а дао је велики допринос смањењу губитака у дистрибутивном

систему, побољшању мерења квалитета испоручене електричне енергије, ревитализацији постојећих постројења и повећању поузданости у испоруци енергије. Као члан студијског комитета и стручне комисије националног комитета Међународног савета за велике електричне мреже CIGRE дао је допринос развоју електросистема. Члан је стручних комисија за израду техничких препорука Србије, председник и члан стручних радних група за израду збирке упутстава за безбедан рад на електроенергетским објектима, као и рецензент и стручни извештач многих студија ЕПС-а.

Слободан Кујовић, дипломирани инжењер електротехнике, награђен је за посебан допринос у развоју и стратешким опредељењима за обликовање дистрибутивне мреже, за примену нових технологија, аутоматизацију дистрибутивне мреже и изградњу нових, реконструкцију и модернизацију постојећих дистрибутивних електроенергетских објеката. Каријеру је започео 1974. године у „Електропривреди Косова“, потом је радио у „Електрокосмету“, где је био технички директор. Од 1995. године обављао је одговорне послове у ЕПС-у, где је био директор Сектора за планирање, развој и инвестиције. Својим активним учешћем и сарадњом са институтима и факултетима има једну од кључних улога у изради више десетина студија од стратешког значаја за развој дистрибутивне делатности. Дуги низ година члан је више стручних тимова, а последње три године председник је Техничког савета електродистрибуција Србије. Био је члан Управног одбора ЈП ЕПС у 2013. години. Добитник је више признања и плакета за допринос развоју дистрибутивног система.

Повеља са плакетом „Ђорђе Станојевић“ постхумно је додељена Миленку Вулићевићу Баћи за изузетан допринос у развоју и успеху рударског сектора „Електропривреде Србије“. Родом је из рударског села Пркосава у општини Лазаревац. Средњу техничку школу – рударски смер завршио је 1971. године, а новембра 1975. године дипломирао је на Рударско-геолошком факултету у Тузли. Вулићевић, као млади дипломирани инжењер, почиње да ради у тадашњем РЕИК „Колубара“. У колективу највећег произвођача угља у Србији провео је готово цео радни век. Током деценија рада оставио је свој лични печат на најстаријем површинском копу – Пољу „Б“, где је прошао све позиције: од младог инжењера преко помоћника управника, управника рударских радова,

техничког руководиоца до директора копа и заменика главног инжењера заштите. Од маја 2004. до 2009. обављао је послове помоћника директора Рударског басена „Колубара“ за производно-техничке послове. Од октобра 2009. до краја 2014, када је отишао у пензију, радио је на месту помоћника директора за корпоративне послове. Миленко Вулићевић је био рудар у души, неизмерно је волео „Колубару“, био посвећен послу и спреман да увек помогне запосленима.

Милан Ковачевић Коча, дипломирани инжењер машинства, награђен је за посебан допринос унапређењу рада и развоја ЕПС-а и предан синдикални рад. У Термоелектрани „Никола Тесла“ у Обреновцу почео је да ради 1983. године, у Служби одржавања ТЕНТ Б, а потом у Служби анализе процеса као технолог и шеф Службе анализе процеса. У пензију је отишао са места координатора за одржавање термоенергетских постројења ТЕНТ-а, у мају 2016. године. Након октобарских промена 2000. године, активно се укључује у синдикални рад залажући се увек за сигуран, безбедан и достојанствен рад колега и остваривање и поштовање њихових права. Био је председник Скупштине синдиката ТЕНТ-а, председник Главног одбора Синдиката радника ЕПС-а. Као представник запослених у Управном одбору ЕПС-а, од 2003. до 2008. непоколебљиво се залагао за очување статуса ЕПС-а као јавног предузећа у државном власништву. Активно 2006. учествује у оснивању Регионалне мреже синдиката енергетике југоисточне Европе и изабран је за њеног председника. Од 2011. је почасни председник те мреже.

Р. Е.

Наставак развоја

У име награђених захвалио је Зоран Божовић, који је истакао да је признање „Ђорђе Станојевић“ изузетна част за носиоце, али и признање свим запосленима и сарадницима који су допринели остварењу изузетних резултата и достигнућа заједно са награђенима. – Да би се наставио развој „Електропривреде Србије“, неопходно је наставити улагање у модернизацију. Изградња нових електроенергетских објеката, као што су блок Б3 у ТЕ „Костолац Б“ и они који користе обновљиве изворе енергије, уз модернизацију дистрибутивног система осигураће у будућности енергетску независност државе и сигурно снабдевање купаца – рекао је Божовић.

На прагу рекорда

Сасвим је извесно да ће рудари Површинског копа „Дрмно“ и у овој години остварити планирану производњу угља.

Циљ је чак и већи – на основу остварених производних резултата у протеклих десет месеци, очекује се да производња угља у години јубилеја (30 година од почетка експлоатације угља) буде највећа годишња производња угља.

За првих десет месеци ископано је 7,9 милиона тона угља. За остварење овогодишњег биланса од 9,3 милиона тона неопходно је да се током новембра и децембра ископа још 1,4 милиона тона угља. С обзиром на то да је од средине године месечна производња угља била на нивоу од око 900.000 тона, јасно је да је овогодишњи план производње угља на дохват руке, али и нови производни рекорд. Подсетимо, досад највећа годишња производња угља од 9,2 милиона тона на ПК „Дрмно“ остварена је 2011. године.

Десетомесечна производња угља већа је за четири процента од планиране, а када је реч о калоричној вредности она је за осам процената већа од билансиране. За десет месеци термоелектранама је испоручено 67.794 тера џула.

Када је реч о производњи откритке, за десет месеци откопано је 31,7 милиона

кубика чврсте масе што је на нивоу од 97 процената планиране производње. За остварење овогодишњег биланса на откривци потребно је да се током новембра и децембра откопа укупно 8,7 милиона кубика чврсте масе.

С. Срећковић

■ Производња електричне енергије у Костоцу

Пет одсто изнад плана

Термокапацитети за производњу електричне енергије у Костоцу у протеклих десет месеци произвели су за пет одсто више електричне енергије од онога што је планирано.

Ненад Марковић, директор за производњу енергије у „ТЕ-КО Костолац“, истиче да су блокови Термоелектране „Костолац А“ и Термоелектране „Костолац Б“ испоручили електроенергетском систему више од 5.654.090 MWh, што је у односу на план више за пет одсто.

– ТЕ „Костолац А“ произвела је 1.695.000 MWh електричне енергије, што је такође изнад плана. Блок А1 је предао у енергетски сисатем 487.745 MWh, док је на блоку А2 остварена производња која износи 1.207.287 MWh електричне енергије, истакао је Марковић.

Осим производње електричне енергије блокови у термоелектранама у наредном периоду испоручиваће и топлотну енергију, која служи за грејање Костоца, Пожаревца и околних насеља.

– Блокови у Термоелектрани „Костолац Б“ раде пуном снагом и остварују предвиђене планове производње – нагласио је Марковић и додао да је два месеца пре завршетка текуће године, у ТЕ „Костолац Б“ забележена производња електричне енергије која је изнад плана за 6,9 одсто, што је више од 3.959.000 MWh. Блок Б1 је у поменутом периоду произвео око 1.921.097 MWh и пребацио план за 3,5 одсто, док је на блоку Б2 забележен производни учинак који је за 10 одсто изнад плана и износи 2.037.961 MWh електричне енергије.

У зимском периоду, велики напори улажу се у стабилну производњу топлотне енергије, која омогућава грајање великог броја корисника.

И. Миловановић

Настављена изградња

Укупна дужина новог колосека је око 21,5 километара

У огранку „ТЕ-КО Костолац“ настављена је реализација пројекта изградње индустријског колосека, од железничке станице „Стиг“ до Термоелектране „Костолац Б“, који је саставни део прве фазе пакет – пројекта кинеско кредитног аранжмана. Уговор за извођење радова потписан је 18. априла, ступио је на снагу 29. маја 2017, а извођач је уведен у посао 20. септембра ове године.

– Укупна дужина колосека од железничке станице „Стиг“ до Термоелектране „Костолац Б“ је око 15 километара, дужина колосека у кругу електране је око 6,5 километара, тако да је укупна дужина новог колосека око 21,5 километара – рекао нам је мр Небојша Мишић, руководилац прве фазе пројекта ТЕ „Костолац Б“. – Пројекат за изградњу индустријског колосека израдио је Саобраћајни институт ЦИП из Београда, а извођач радова је група понуђача коју предводи италијанска фирма „Italiana Costruzioni“, са групом домаћих понуђача на челу са фирмом „Bauwesen“ из Лазареваца. Укупна вредност пројекта је 14.057.788 долара или 1.637.898.185 динара и финансира се из зајма кинеске Ексим банке, у оквиру прве фазе пакет – пројекта за ТЕ „Костолац Б“.

Према Мишићевим речима, пројекат ће се реализовати на основу уговора, техничке документације и грађевинске дозволе коју је издало Министарство грађевинарства, инфраструктуре и саобраћаја. Реализоваће се у целини, не по фазама, а обухвата извођење радова, испоруку комплетне опреме: шина, прагова, скретница, сигнализације, као и пуштање у рад.

Рок за завршетак радова је 10 месеци од увођења у посао. Због нерешених имовинско – правних послова, на делу трасе може доћи до продужетка овог рока, али не више од четири месеца.

– Нови колосек требало би да омогући да се ТЕ „Костолац Б“ и Површински коп „Дрмно“ повежу на државну железницу,

а тиме и да се омогући да се несметано доведу и изведу материјали и опрема у и из костолачког огранка ЕПС-а. Железницом ће се омогућити довоз кречњака, опреме и других материјала потребних за рад „ТЕ-КО Костолац“, а извозиће се пепео, гипс, комадни и ситни угаљ – навео је мр Небојша Мишић.

Траса индустријског колосека иде једним делом старом трасом првобитног колосека, који није у функцији од 1990. године, долази до ПК „Дрмно“, иде око села Брадарац и Дрмно и улази у Термоелектрану „Костолац Б“.

П. Животић

Завршетак радова до пролећа

Вредност радова
на изградњи
пристаништа
„Костолац“ је 15,86
милиона долара.

Примењени су
највиши европски и
светски еколошки
стандарди

Изградња пристаништа „Костолац“, која је почела половином марта, напредује добрим темпом и у складу са планом. Радове изводи конзорцијум који чине београдске фирме „Аквामонт сервис“ и „Хидротехника хидроенергетика“, „Јужна Бачка“ из Новог Сада и смедеревски „Томи трејд“. Планирани рок за завршетак овог пројекта је почетак пролећа 2018. године.

Вредност радова на изградњи пристаништа „Костолац“ је 15,86 милиона долара. Градња пристаништа је један од пет

пројеката прве фазе кинеског кредитног аранжмана.

– На пристаништу „Костолац“ сада се раде обалоутврде, кеј 1, као и кеј 2, који се налази на другој страни обале, близу термоелектране „Костолац А“. Према плану активности, најпре ће се градити објекти на води, а након тога ће се зидати и објекти на обали. Пристаниште је вишенаменског карактера. Користиће се за превоз растреситог (кречњак, угаљ) и

прашкастог материјала (гипс и пепео), као и за истовар крупнијих габаритних терета – рекао је Ненад Марковић, директор за производњу енергије „ТЕ-КО Костолац“.

Он је додао и да су примењени највиши европски и светски еколошки стандарди.

– Приликом пројектовања пристаништа водило се рачуна о еколошким стандардима. Студија о заштити животне средине, која је урађена, обухватила је потпуну заштиту природног мрестилишта „Шугавица“, заштиту птица које живе на подручју овог мрестилишта, као и птица које прелећу преко наших крајева при селидби. Само пристаниште није директно у функцији екологије. Међутим, на кеју 2 биће постројење за утовар пепела из ТЕ „Костолац А“, као и постројење за утовар гипса, који ће бити допреман из ТЕ „Костолац Б“ – истакао је Марковић. – Суви пепео, који се преузима из два силоса у ТЕ „Костолац А“, пнеуматски ће се транспортовати од локације до пристаништа, претоваривати у пристаништу и отпремати пловилима преко реке. На годишњем нивоу се планира отпремање 157.000 тона

■ Ненад Марковић

сувог пепела. Гипс који настаје као нуспроизвод система за одсумпорување у ТЕ „Костолац Б“, а предвиђа се количина од 105.000 тона годишње, транспортоваће се од локације ТЕ „Костолац Б“ до пристаништа возилима друмског транспорта, претоваривати и отпремати пловилима преко реке. На тај начин смањићемо количине пепела и гипса на нашим депонијама, што ће додатно побољшати услове у животној средини Костолаца и околине.

Марковић је додао да ће се на пристаништу претоваривати и 50.000 тона опреме годишње за „ТЕ-КО Костолац“, као комадни, генерални терет који се допрема реком, а даље ће се отпремати друмским транспортним средствима до предвиђене локације.

Говорећи о подели послова на градилишту, Урош Јеротијевић, координатор радова у име конзорцијума извођача радова, рекао нам је да је „Аквामонт“ задужен за обалне структуре, за обалне реконструкције, подводни ископ и радове који су везани за кејске конструкције. „Хидротехника“ ради на копну: зграде, путеве и саобраћајнице. „Јужна Бачка“ је задужена за електрорадове, док је „Томи трејд“ подршка за механизацију, браварске и челичарске радове.

П. Животић

Испоручено више од 9.000 тона опреме

Допрема и монтажа опреме одвија се према плану

Реализација уговорених послова између „Електропривреде Србије“ и кинеске компаније СМЕС, који се односе на израду и монтажу опреме за савремени, шести рударски систем за откривање угља на Површинском копу „Дрмно“, тече према утврђеним плановима. То је рударски систем који се састоји од багера, одлагача, транспортног система, погонских станица и трафопостројења за електронапајање.

Од краја јануара ове године, када је и званично почела реализација пројекта укупне вредности 123 милиона долара, рачунајући средства из кинеског кредита и сопствена улагања ЕПС-а, опрема се испоручује у континуитету и монтира на монтажном плацу копа „Дрмно“.

— Од укупно 3.115 тона, колико је тежак „Крупов“ багер, капацитета 6.600 кубних метара чврсте масе на сат, у три наврата

■ Мирослав Ивковић

испоручено је 2.450 тона челичне конструкције — рекао нам је Мирослав Ивковић, заменик руководиоца пројекта за повећање производње копа „Дрмно“ у ЕПС-у.

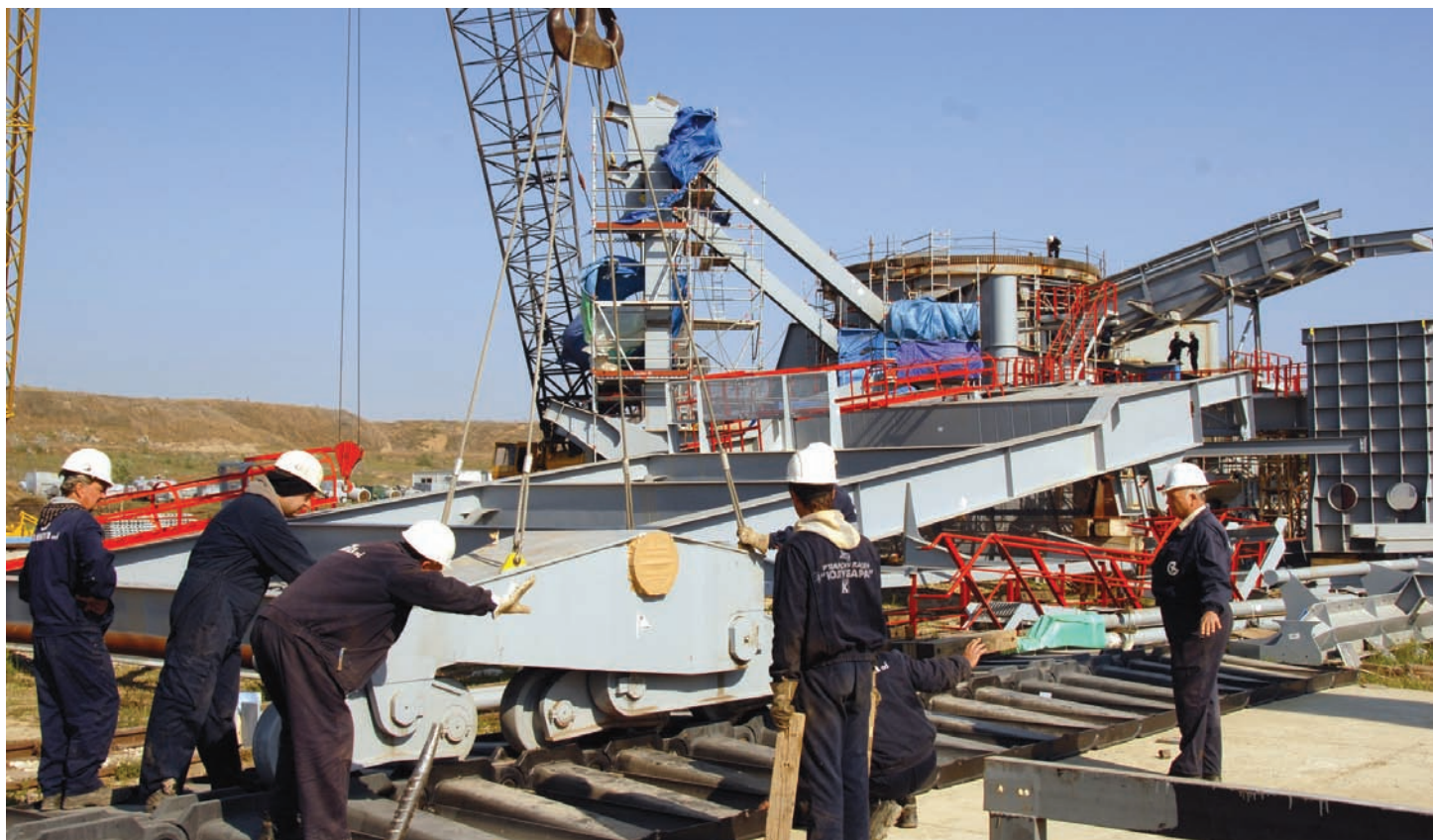
Опрема за багер транспортована је из Народне Републике Кине бродовима до луке у Панчеву, а одатле камионима и шлеперима до монтажног плаца на Површинском копу „Дрмно“. Било је и вангабаритног транспорта опреме, што увек са собом носи и дозу

опасности и ризика, али и тај део посла успешно је урађен. До сада је монтирано око 30 процената опреме на багеру.

Када је реч о „Сандвиковом“ одлагачу, како каже Ивковић, капацитета 8.500 кубика растресите масе на час, укупне тежине 1.480 тона, до краја октобра испоручено је 1.293 тоне опреме. Монтирано је до сада 25 одсто испоручене контрукције. Добро напредују радови и на реализацији послова, који су у надлежности домаће компаније „Гоша ФОМ“ из Смедеревске Паланке, а који се односе на израду и монтажу опреме за погонске станице и транспортни систем. Од укупно 10.165 тона, колико износи тежина четири погонске станице и опреме за пет километара транспортног система, испоручено је 5.600 тона. Степен монтаже две погонске станице је на нивоу од 95 процената, а током октобра почели су радови и на преостале две погонске станице. До сада је постављено и око 600 метара транспортера на изграђеној траси.

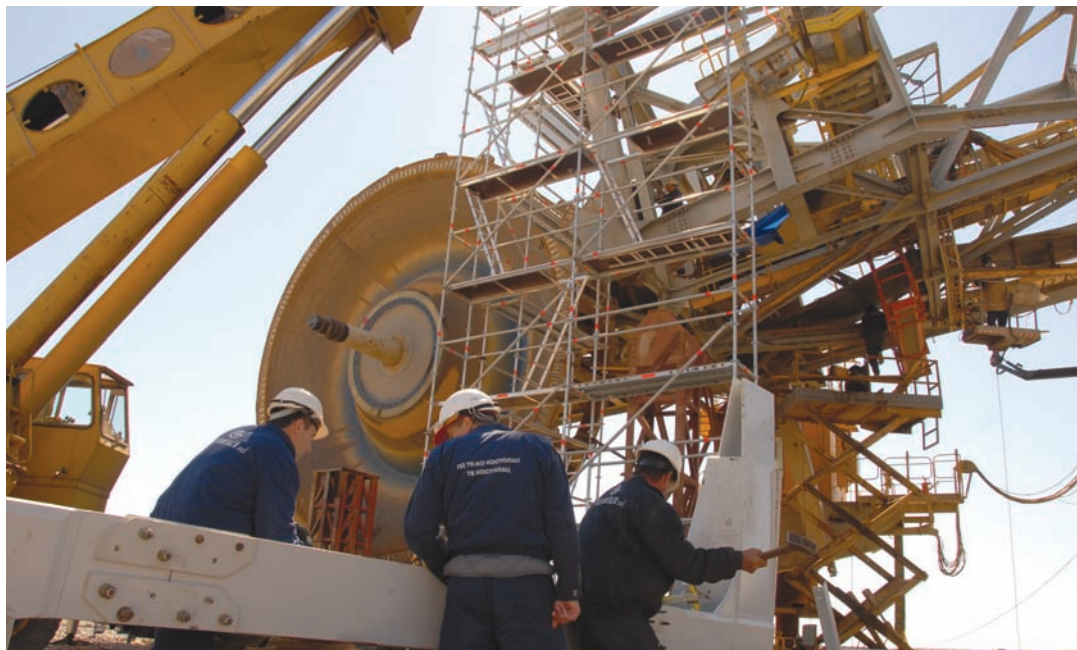
— Сви учесници на реализацији пројекта имају професионални однос према преузетим обавезама и за сада нема проблема. У овом тренутку на монтажном плацу дневно је ангажовано око 120 радника — рекао је Ивковић.

С. Срећковић

Спремни за зиму

Овогодишња сезона ремонтних послова почела је у првим месецима ове године и завршава се крајем октобра. Одрађени су и планирани капитални послови на рударским машинама, тако да се очекује поуздана техничка и погонска спремност механизације за рад током наредног зимског периода

Већ по изласку зимског режима рада, односно стабилизацији метеоролошких прилика и обезбеђивању технолошких услова, почеле су овогодишње ремонтне активности на Површинском копу „Дрмно“. Чињеница да се са овогодишњим ремонтима кренуло у фебруару и марту говори да је пред службама одржавања копа „Дрмно“ и извођачима радова било много посла. С обзиром на то да се машински склопови највише хабају,

јер трпе највећа оптерећења, јасно је да су запослени машинске струке имали пуне руке посла.

О овогодишњој сезони и припремљености рударске механизације за рад у зимским условима разговарали смо са Зораном Стојковићем, дипломираним рударским инжењером, управником Сектора машинског одржавања на Површинском копу „Дрмно“.

– Ремонтна сезона била је дуга, напорна и посебно

оптерећена високим дневним температурама током лета, што је отежало рад радника, али и механизације. Хвала свим радницима, стручњацима и прегаоцима на учињеним напорима да се ремонтна сезона максимално искористи за што боље оспособљавање рударске механизације и да се спремно дочека предстојећа зимска сезона са свим изазовима и искушењима пред које ставља како запослене из Сектора

■ Капитални захвати на машинама

одржавања тако и све остале учеснике у процесу производње – каже Стојковић.

Он истиче да су изведени сви планирани послови.

– Успели смо да одрадимо све капиталне захвате које смо планирали. На багеру „ЕШ 6/45“, специјалисти из „Колубара Метала“ санирали су конструкцију ослоне базе, централну осовину, погонске агрегате механизма за подизање и повлачење кашике, као и склоп механизма кружног кретања багера. Урађена је и комплетна антикорозивна заштита машинске сале, конструкције „стреле“ багера и корачајућих механизма – рекао је Стојковић.

Средином марта почео је ремонт петог јаловинског система са акцентом на замени претходно обезбеђеног редуктора радног точка багера „SRs 2000/5“. Ради се о савременом једнопогонском редуктору велике снаге (1.200 kW) реномираног произвођача „Такраф“ из Немачке. Монтажу овог „колоса“ обавили су радници фирме „Гоша монтажа“ из Велике Планае. Послове на осталим склоповима багера и машинама петог јаловинског система урадили су радници

■ Машинци без предах

Површинског копа „Дрмно“ и „Косово Обилић“.

– У трећој декади априла кренуо је ремонт трећег јаловинског система. На багеру „SRs 2000/28“ одрађен је капитални посао који се односио на замену великог ослоног кугличног лежаја и зупчастог венца конструкције за кружно кретање горње градње багера. Овај подухват урађен је методом подливања специјалном синтетичком смесом. Посао је одрадила комбинована ремонтна бригада састављена од радника и стручњака из костолачког ПРИМ-а, запослених са копа „Дрмно“ и „Косово Обилић“, уз посебан надзор стручњака које је ангажовао испоручилац лежаја и зупчастог венца, објаснио је Стојковић. – Крајем маја кренуо је ремонт угљеног система, укључујући и погоне на дробилани и депонији. Једини проблем код овог уобичајног ремонта рударске механизације и опреме ангажоване на ископавању, транспорту и преради угља било је време. Наиме, планирани рок за обављање ремонта је са 30 скраћен на 20 дана. То је захтевало добру организацију рада и додатно ангажовање запослених како би систем био спреман за рад до уговореног рока.

Наш саговорник истиче да је ремонт четвртог јаловинског система уследио крајем јула и завршен је средином септембра. Главни посао на багеру „SRs 1300“ односио се на замену истрошеног заптивног склопа на излазном вратилу редуктора за погон радног точка. Овај сложен посао први пут је урађен на редуктору од његове монтаже пре 13 година. Радове су извели радници костолачког ПРИМ-а, а на ремонту транспортера поменутог рударског система били су ангажовани радници Површинског копа „Дрмно“ и „Косово Обилић“.

– Одмах по завршетку овог ремонта, уследили су послови на сређивању рударске механизације и опреме која ради у склопу другог јаловинског система. У октобру је одрађен и сервис машина и опреме која је ангажована у склопу првог

јаловинског система, а отпочела је и реализација договорених послова на сређивању багера „EŠ 5/45“, које реализују радници „Колубара Метала“. Радиће се озбиљни захвати на санацији оштећења конструкције ослона базе, али и на осталим склоповима багера – рекао је Стојковић.

■ Поправљен багер „SchRs 800“

Водећа рударска машина на ископавању угља, багер „SchRs 800“, поправљен је и почетком октобра укључен у производни процес ископавања угља на Површинском копу „Дрмно“. То је посебно значајно за сигурност и стабилност производње угља у наступајућем зимском периоду.

Поуздано

О погонској спремности рударске механизације током зимског периода Стојковић каже да је после свих ових активности погонска спремност подигнута на виши ниво.

– Очекујемо поузданији рад механизације током зимског периода. Наравно, спремни смо да реагујемо и у случају кварова, посебно у отежаним временским условима експлоатације – рекао је Стојковић.

пре уласка у зимски режим производње на копу „Дрмно“.

У таквој ситуацији једино решење било је да се ревитализује и оспособи за уградњу раније демонтирани лежај у погону „Колубара Метала“ из Вреоца док се не обезбеди нови машински склоп. Репарација лежаја урађена је на бази освојене технологије санације стручњака „Колубара Метала“, која подразумева комбиновање метода машинске обраде и репаратурног заваривања, уз уградњу нових котрљајућих тела и полиамидних одстојника. Израда котрљајућих тела и одстојника урађена је у ФКЛ-у, домаћој фабрици лежајева из Темерина. Након реконструкције тог машинског склопа и његове испоруке,

■ Багер „SchRs 800“ за стабилност производње

Непосредно пред почетак овогодишњег ремонта угљеног система дошло је до квара лежаја за ослањање и кружно кретање конструкције горње градње багера, због чега је та рударска машина била искључена из производног процеса. С обзиром на чињеницу да је природа квара била таква да је захтевала време,

објективно није било могуће поправку урадити током ремонта рударске механизације и опреме ангажоване на ископавању угља. Прерасподелом постојеће рударске механизације током протеклих месеци и без багера „SchRs 800“ обезбеђена је поуздана производња, али упоредо су чињени и напори да се багер оспособи за рад

запослени Привредног друштва „Производња, ремонт и монтажа“ из Костолца одрадили су компликован и сложен посао уградње. Тиме су створени услови за његово поновно укључење у производни процес у склопу угљеног система копа „Дрмно“.

С. Срећковић

Испорука топлотне енергије почела на време

Систем је спреман за испоруку топлотне енергије и нема никаквих застоја на почетку сезоне

Почетак грејне сезоне протиче у знаку стабилне испоруке топлификационог система на подручју Костолаца, Пожаревца и околних насеља. Захваљујући чињеници да је велики број домаћих и институција у градској општини Костолац прикључен на даљински систем грејања, претходних година затворена су многа индивидуална ложишта, што у великој мери доприноси

квалитету ваздуха у зимском периоду. Топлификациони систем не покрива само подручје Костолаца, већ и припадајућа сеоска насеља која су у претходном периоду добила могућност даљинског грејања.

Претходногдишња грејна сезона протекла је у знаку континуиране испоруке топлотне енергије без иједног прекида. Владимир Деспотовић, главни инжењер производње у ТЕ „Костолац А“ каже да је са истим степеном поузданости започета и текућа грејна сезона, тако да нема застоја у снабдевању топлификационог система даљинског грејања.

– Производња топлотне енергије у Термоелектрани „Костолац А“ обавља се одузимањем паре са блокова А1 и А2. Количина топлотне енергије која се испоручује зависи од спољне температуре

и временских прилика. У периодима када је температура нижа испорука се повећава, док се у топлијим периодима смањује количина топлотне енергије која се шаље даљинском систему грејања. Опрема је исправна, завршен је годишњи редовни ремонт тако да зимски период чекамо припремљено – истиче Деспотовић.

У претходним грејним сезонама долазило је до губитака деми воде, што је затим захтевало ангажовање погона за хемијску припрему воде. У односу на прошлу годину, забележени су знатно мањи губици воде што је од виталног значаја за стабилно функционисање даљинског система грејања. Током летње сезоне санирана су и критична места на систему даљинског грејања.

И. Миловановић

Знање здравље чува

Сви запослени прошли су и пролазе обуке из области безбедности и здравља на раду при запошљавању, преласку на друго радно место и по потреби (нова опрема, инциденти и акциденти). Међутим, знање се периодично проверава, а обавља се и редовна контрола оспособљености запослених, примена мера безбедности и здравља на раду и коришћења средстава и опреме за личну заштиту. У наредним бројевима нашег листа приближићемо свим запосленима додатна знања, како би били безбеднији на својим радним местима.

– Поред обуке свих радника врши се и посебна обука менаџмента за спровођење Политике здравља и безбедности на раду у огранку, а такође и свих запослених чија радна функција захтева учесталу обнову знања – каже

Тијана Перић, руководилац Сектора за ИМС огранка „ТЕ-КО Костолац“.

– Обуке вршимо и код увођења нових технологија или нових заштитних средстава. Кључно је знање и примена тих знања у свакодневном раду – наглашава она.

Од велике важности је исправност машина и постројења на којима запослени раде, као и примена прописаних мера. Искуства говоре да се повреде догађају највећим делом због непоштовања путстава, прописаних мера безбедности и процедура на радном месту, као и због неисправности заштитних уређаја и опреме на машинама и постројењима.

– Едукацијом на овај начин подсетићемо запослене на поштовање прописаних упутстава и процедура поступке раду, који су од пресудног значаја за безбедност на раду –

истиче Тијана Перић. – Кад је реч о запосленима, политика ЕПС-а усмерена је на максималну заштиту запослених у производном процесу који је изразито тежак и одговоран. Важно да запослени раде и остваре циљеве компаније у производњи, очувају и себе и машине и после рада оду својој породици живи и здрави. За свако радно место прописана је тачно одређена лична заштитна опрема и средства. Такође, за свако радно место прописане су мере за безбедан рад које су дужни да се придржавају, пре свега, руководиоци, а онда и запослени и извршиоци радних операција. Веома је важно смањити и елиминисати ризике у току рада – нагласила је Перић. Обуке такође морају проћи и извођачи радова и морају се прилагодити прописима ЕПС-а на нашим радилиштима. Брига о здрављу и безбедности радника примењује се и у области сталних и периодичних систематских прегледа посебно на радним местима са повећаним ризиком.

Н. Антић

ПРОМРЗЛИНЕ

Локално обољење кожног ткива проузроковано падом температуре и поремећајем циркулације. Могуће су и на температурама изнад 0°C, пре свега на стопалима, ако се носи влажна или мокра обућа.

Симптоми:

у већини случајева промрзавају прсти шаке или стопала, нос и ушне шкољке. У првој фази, приликом излагања ниским температурама до 24 часа, на промрзлом делу тела се појављује бледило и губи се осећај додира. У другој фази, ако се излагање ниским температурама настави и после 24 часа, може да дође до одумирања ткива, са запаљењима. Кожа постаје модро плава. Трећа фаза се одликује потпуним одумирањем тј. љуштењем коже, док четврта фаза доноси одумирање и дубоком ткиву.

Прва помоћ:

руке, ноге и читаво тело што брже утоплити, искључиво у већ загрејаној просторији. Промрзле делове лагано масирати све док кожа не постане ружичаста и топла. Особу сместити да легне, а промрзле екстремитете подићи. Давати топле напитке.

У случају промрзлина или друге повреде на раду услед ниске температуре или поледице, позовите амбуланту на локале **2190 и 2191**.

или позвати директно на: **012 538 789**

ХИТНА ПОМОЋ У КОСТОЛЦУ 012 241 792

Служба за БЗР: 23-31, 19-16 и 42-40

БУДИМО СИГУРНИ

И НА НИСКИМ ТЕМПЕРАТУРАМА

ЕПС
ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ

БЕЗБЕДНОСТ

Кадрови за енергетику и рударство

Рударски техничари, електротехничари енергетике, заваривачи, електромонтери и машински техничари шкловани за костолачке електране и копове

Највећа средња школа у Браничевском округу, Техничка школа у Костољцу, има више од 800 редовних и 400 ванредних ученика. Од самог почетка рада, школа сарађује са енергетским и рударским сектором у Костољцу. Структурирана је тако да у потпуности одговори потребама привреде, а у новије време школа се прилагођава и савременим методама образовања. Према речима Горана Несторовића, директора школе, од ове школске године заинтересовани ученици могу да похађају и дуално образовање.

– Техничка школа са именом највећег српског научника одржава добре односе са компанијама у окружењу, а пре свега са ЕПС-овим огранком „Термоелектране и копови Костолац“. У школи се по дуалном систему образују ученици за занимање електричара. Ученици који се одреде за овакав вид учења похађаће прву годину у самој школи. Предвиђено је да другу и трећу годину школовања проведу код струковних партнера школе, а то су „ПРИМ“ Костолац и

концерн „Бамби“ – објашњава Несторовић. Он додаје да ученици могу да се одреде за трогодишње или четворогодишње образовне профиле, у зависности од својих склоности.

– Ради се о три основна подручја рада, који су уско повезани са потребама енергетског комплекса у Костољцу и околини: електротехници, машинству и обради материјала, као и рударству и геологији – каже он.

Школски колектив броји око 80 професора и стручних сарадника. У 16 учионица опште намене, бројним кабинетима и лабораторијама, халама за практичну наставу машинске струке, кабинетима опремљеним рачунарском техником, са одговарајућим хардверским перформансама

и софтверском подршком, обављају се све врсте наставних вежби.

Од 2009. године у склопу школе функционише и дом ученика, чији капацитети омогућавају смештај за шездесетак ученика. Тиме је олакшано школовање ученика који долазе из удаљених места. У дому се припрема и исхрана, у потпуности по свим захтеваним стандардима. Трошкови овог смештаја повољнији су чак и од месечне карте за превоз, што додатно олакшава финансирање школовања. У школи постоји Центар за обуку возача моторних возила „Б“ категорије, па заинтересовани ученици и други кандидати након обуке добијају возачку дозволу. Школа обавља и друге услуге – производи, одржава и поправља металне делове, спроводи обуке за рад на рачунару и за завариваче. Такође, у Техничкој школи „Никола Тесла“ редовно се организује и стручно образовање одраслих.

И. Миловановић

Поуздано

Упоредо са развојем енергетске и рударске делатности у Костољцу, расла је и потреба за кадром свих профила. Недостатак кадра нарочито је био изражен непосредно после Другог светског рата. Шклованих је било мало, а за испуњење ентузијастичких планова обнове и изградње земље највише су недостајали – новац и кадрови. Техничка школа у Костољцу основана је 1946. године под називом „Стручна школа за ученике у индустрији и рударству“.

Музика која траје деценијама

Готово четири деценије у Костоцу постоји хор који негује музичку културу наступајући широм земље. „Дунавска лира” обележила је крајем октобра 37 година свог постојања и тим поводом одржала још један концерт.

„Дунавска лира” нераскидиво је повезана са породицом Митић – хор је настао по идеји Добрице Митића, дугогодишњег диригента. Након његовог прераног одласка, руководилац хора и оркестра постаје његова ћерка Марија Митић, која је диплому стекла на Факултету музичке уметности у Београду.

– Наш највећи успех је што смо заједничким снагама у протеклом периоду остварили континуитет у раду и учинили да Костолац има хор који негује богату лепезу композиција. Наш репертоар превасходно одликује разноврсност: духовна и црквена дела, страни и домаћи аутори, композиције са етно мотивима, госпел (црначка духовна музика), па све до модерне рок музике, која задовољава укусе свих узраста. – истакла је Марија Митић.

Хору је кумовао Милош Јањетовић, некадашњи уредник листа „Глас произвођача”, члан хора и творац идејног решења за амблем хора. Са првом поставком од 13 чланова, „Дунавска лира”

основана је 24. октобра 1980. године, када је први пут јавно наступила.

Први целовечерњи концерт хора забележен је 28. новембра 1981. у Забели. Репертоар је пратио тадашња интересовања и очекивања публике. Сачињавале су га углавном староградске песме прилагођене хорском певању (Болан ми лежи, Пред Сенкином кућом, Јелено ћерко, На

студенцу...). Серија наступа се наставила, па је Хор годишње имао од 12 до 15 наступа.

Хор је до данас одржао на хиљаде концерата како у земљи тако и на ширем подручју бивше Југославије и у иностранству. У склопу хора, од 1. априла 2006. године постоји и Дечији хор, којим руководи Нада Рајчић.

И. Миловановић

Срећко Стојадиновић до бронзе у Словенији

Гимнастичари Спортске организације „Партизан“ из Костолца учествовали су на 50. Шаламуновом меморијалу, међународном такмичењу које је 20. и 21. октобра организовано у Марибору. Ово традиционално такмичење у Словенији окупило је вежбаче из 19 европских земаља, из Канаде и Ирана.

Најбољи резултат од гимнастичара „Партизана“ остварио је Срећко Стојадиновић. Он је у конкуренцији јуниора изборио учешће у финалу на прескоку у круговима. Са два одлична скока у прескоку освојио је бронзану медаљу, док је на круговима био шести. Такмичење у вишебоју Стојадиновић је завршио на 11. месту.

Финале на вратилу у конкуренцији сениора изборио је Божидар Маровић. Он је извео комплексну вежбу, али му је због слабијег доскока измакла сребрна медаља и на крају је заузео шесту позицију. Млађи јуниори костолачког „Партизана“ постигли су солидне резултате. Такмичење у вишебоју Богдан Михајловић завршио је на 14, а Урош Петровић на 15. месту. У млађој категорији Иван Вукославовић је био четврти. Вредно је истаћи и да су први пут на једном међународном такмичењу, у веома јакој конкуренцији, наступиле и две костолачке гимнастичарке, Ива Црносељанска и Миљана Стојановић.

П. Ж.

■ Почетком децембра у Костолцу

Први Фестивал спорта

Културно-спортски центар „Костолац“ организоваће 2. децембра први Фестивал спорта. На овој манифестацији биће представљени сви спортски клубови и организације са територије градске општине Костолац. Посетиоци ће имати прилику да се упознају са свим активностима, али и великим успесима у богатој историји ових колектива.

Фестивал спорта ће окупити све селекције клубова и организација из Костолца и околине, а највећа пажња биће посвећена најмлађим члановима. Након дефилеа кроз Костолац у Спортској хали ће бити постављени појединачни штандови свих клубова. Кроз занимљив програм на централној бини и атрактиван практичан приказ рада тренера са такмичарима, циљ је да се покаже да је Костолац град спорта и да се привуку нови, млади чланови, који ће представљати будућност спорта у граду рудара.

П. Ж.

Добар старт рукометаша „Рудара“

Рукометаша „Рудара“ су у нову сезону Супер лиге Србије ушли са два основна циља – да се клуб најпре финансијски стабилизује, а потом и да избори опстанак у елитном рангу такмичења. У првих пет кола „зелено-црни“ су остварили добре резултате и превазишли очекивања. Након ремија са „Партизаном“ у Београду (24:24) и тријумфа у Аранђеловцу против домаћег „Шамота“ (24:23), изабраници тренера Драгана Ајдачићасу на домаћем паркету савладали „Мокру Гору“ из Зубиног Потока (25:19). Одличну партију костолачки суперлигаши пружио је и на још једном гостовању у Београду. Након неизвесне утакмице „Рудар“ је тек у финалу препустио оба бода „Црвеној звезди“ (25:28). Једна од најјачих екипа у елитном такмичењу ове сезоне, „Железничар 1949“ из Ниша био је квалитетнији ривал и у Костолцу славио са 29:21. После пет одиграних кола „зелено-црни“ су сакупили пет бодова и налазе се на солидном осмом месту суперлигашке табеле. Исти број бодова освојио је и седмопласирани београдски „Партизан“, а по бод више пети имају „Обилић“ и шабачка „Металопластика“.

Солидни резултати куглаша

Куглаши „Рудара“ такмиче се у Супер лиги Србије. Костолачани су након седам одиграних кола сакупили четири бода и заузимају осму позицију на табели. Један дуел су добили, два ремизирали, а четири пута су поражени.

Женска екипа костолачког клуба такмиче се у централној групи Прве лиге Србије. Куглашице су након једног неуспеха на почетку шампионата везале две победе и после три одиграна кола налазе се на одличном другом месту.

Одбојкаши кренули максимално

Одбојкашки клуб „Рудар“ успешно је почео сезону у централној групи Друге лиге. Ова лига је подељена у две групе, а Костолачани се такмиче са екипама „Крађорђе“ (Топола), „Шумадија“ (Аранђеловац), „Јединство“ (Каменово), „Стиг“ (Курјаче) и „Млади радник 2“ (Пожаревац).

У прва два кола „зелено-црни“ су остварили максималне победе. „Рудар“ је резултатом 3:0 савладао „Стиг“ и другу екипу „Младог радника“. План клуба у овој сезони је да се финансијски стабилизује, пласман није у првом плану, али ако се укаже прилика за добре резултате на терену екипа ће је свакако искористити.

Рукометашицестичу искуство кроз такмичење

Женски рукометни клуб „Рудар“ почео је нову сезону у Првој лиги – група „Центар“ са убедљиво најмлађом екипом иу прва три кола остао без бодова. Костолачанке ће у конкуренцији искуснијих рукометашица покушати да изборе опстанак у другом рангу такмичења у држави, али ће пре свега првенство искористити да стекну такмичарско искуство.

Клуб бележи успехе у млађим категоријама, а они нису прошли незапажено. Јована Секулић (голман) је била члан кадетске репрезентације Србије, која је наступила на првенству Европе у Словачкој. На ширем списку за ову селекцију нашла се и Јелена Костић (леви бек). Костолачки клуб такође има и две репрезентативке у селекцији Централне Србије за 2003. годиште – Андреу Вратоњић и Анђелу Стојковић.

Половичан учинак фудбалера

Фудбалери „Рудара 2001“ такмиче се ове сезоне у Зони „Дунав“. Костолачани су у првих 11 кола остварили пет тријумфа, два меча су ремизирали, а терен су четири пута напуштали поражени. Са 17 освојених бодова тренутно се налазе на осмом месту на табели.

Рукумија

У близини Костолца, испод Сопота „на падини Лештерске греде, у шуми, на једном оцедном месту“ на левој обали реке Млаве, налази се средњовековни манастир Рукумија. Површински коп „Ћириковац“ дошао је са својом експлатацијом угља до самих капија манастира. Некада је заговарана идеја пресељења манастира и гробља села Брадарца због експлоатације угља, али се од тога одустало, тако да је одолео индустрији, баш као и бурним временима, чији је сведок био готово шест векова.

Подизање манастира Рукумија народна традиција приписује кнезу Лазару и везује за култ сестре Јелице. Овој групи манастира везаних за овај култ припадају и цркве Сестрољин, Заова и Брадача. На основу народне песме неисторијског циклуса „Бог ником дужан не остаје“, наивна народна етимологија доводи име манастира у везу са рукама сестре Јелице коју су браћа Павле и Радул растргли коњима на оптужбу снаје Павловице. Историјска наука, пак, доводи име манастира у везу са грчком речи Герокомија што значи старачки дом, место где се смештају остарела лица. Већи средњовековни манастири имали су у свом комплексу и одељења за смештај и лечење старих и изнемоглих лица. Новија манастирска традиција која говори о краљу Милутину као ктитору Рукумије, нема историјск ог основа. Средњовековни извори манастир не помињу, а нема га ни у попису браничевске области из 1476. године, у коме се помиње само село Рукумије са 22 куће као саставни део заједничког тимара

Хасан-бега, Абдуселима и Абдурахмана, који заједно иду у војну, а од села имају приход од 2.098 аспри. Вероватно Рукумија тада није била манастир већ само парохијска црква. Историјска наука идентификује Рукумију са манастиром Врлиште или Варлиште из каснијих турских пописа, лоцираног између села Рукумије и Маковца. Оба ова села, кнез Лазар је својевремено поклонио Раваници. О Рукумији је писао Максим Ратковић егзарх београдског митрополита 1733. године, који је описао скромност грађевине, оскудност опреме и бедни живот монаха у периоду посете.

Данашњу цркву, на истом месту, али пространију, сазидао је кнез Милош 1825. године. Зато Јоаким Вујић који је

наредне године посетио Рукумију пише „Основатељ овог манастира јест Јего Књажеско Сијатељство, Г. Милош, који га је сопственим трошком дао созидати“. Како се заборавило коме је претходна црква била посвећена, то је нова посвећена светом оцу Николају. Под у цркви урађен је од римске цигле донете са оближњих рушевина римског „Виминацијума“.

У последња два века Рукумија је парохијска црква, јер је била сиромашна да издржава монашко братство. Извештај из 1885. године каже да манастир има само 18 хектара горе које доносе мали приход. Тек 1953. основан је при њој женски манастир.

Припрема: Новица Антић

